

Motto OVER DE WIJNBOUWER, EN OUDER- EN KIND-SCHOLEN

Openingslied: Licht dat ons aanstoot (II-3)

Welkom

Goedemorgen voor jou, en jou, en jou, aangestoten door het licht. Dat licht dat we met Pasen hebben ontstoken, en dat het hele jaar nog bij ons blijft. Het licht van de seizoenen, en momenteel het licht van de lente.

Dit weekeinde vieren we de Dag van de Arbeid. Het is het weekeinde van 1 mei, de Dag van de Arbeid. Een eeuwenoude herinnering aan een Engelse ondernemer die al in 1817 pleitte voor een achturige werkdag in fabrieken en werkplaatsen. Hij geloofde dat een goede organisatie van de arbeid werknemers én werkgevers uiteindelijk meer rijkdom oplevert. Het moest tot 1856 duren dat in Australië de eerste overeenkomst tot een achturige werkdag werd afgesloten. Amerika volgde in 1886, en in 1889 werd in Parijs besloten tot het vieren van de Internationale Dag van de Arbeid, voor het eerst op 1 mei 1890. Een feest ook met een zwarte bladzijde in de geschiedenis: in 1933 verklaarde Hitler deze dag tot een betaalde feestdag en lokte hij samen met Goebbels duizenden vakbondsleiders naar Berlijn. Om, daar aangekomen, te worden gedeporteerd naar concentratiekampen.

Desondanks. De Dag van de Arbeid was, en is voor sommigen nog steeds, een moment om de onderlinge band te versterken en om met elkaar energie te creëren om de strijd voor rechtvaardigheid en solidariteit voort te zetten.

Dat streven naar een rechtvaardige wereld, waar het prettig leven is, dat streven herkennen we en delen we met elkaar zoals we hier verzameld zijn. En ik vermoed zo maar dat je ook herkent dat het hard werken is, dat er arbeid nodig is voor een betere wereld, en kracht

En daarom keren we ons in dit Weekeinde van de Arbeid in woorden van gebed tot de Ene.

Ene, u zaait uw woord in onze wereld,
en zoekt daar vruchtbare grond voor,
zodat uw boodschap, uw waarheid
er ontkiemen kan.

Maak ons ontvankelijk voor uw woord,
geef ons stilte in onszelf zodat wij verstaan wat u ons aanreikt,
en geef ons kracht om te werken,
aan een wereld waar we mogen leven in uw Licht .

Amen.

Dienst van het woord

Lied: Dat woord waarin ons richting werd gegeven (II-90)

Eerste lezing: Johannes 15, 1-8

Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Iedere rank aan mij die geen vrucht draagt snijdt hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij opdat hij meer vruchten draagt. Jullie zijn al rein door alles wat ik tegen jullie heb gezegd. Blijf in mij, dan blijf ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in mij blijven. Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft, en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder mij kun je niets doen. Wie niet in mij blijft wordt weggegooid als een wijnrank en verdort; hij worden met andere ranken verzameld, in het vuur gegooid en verbrand. Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren.

Lied: Lied van de wijnstok (III-32)

Tweede lezing: Psalm 119, 17-24

Wees goed voor uw dienaar - dan zal ik leven en mij houden aan uw woord.
Neem de sluier van mijn ogen – dan zal ik zien hoe wonderlijk mooi uw wet is.

Ik ben een vreemdeling op aarde, verberg uw geboden niet voor mij.
Mijn ziel kwijnt weg van verlangen naar uw voorschriften, dag en nacht.

U zult de hoogmoedigen straffen, de vervloekten die afdwalen van uw geboden.
Neem spot en verachting van mij weg, want ik heb uw richtlijnen gevolgd.

Al spannen machtigen tegen mij samen, uw dienaar blijft uw wetten overdenken.
Uw richtlijnen verheugen mij, ze geven mij goede raad.

Muziek

Overweging

Afgelopen week was ik twee dagen bij Phoenix. Dat is een instituut dat, aldus de website, een vrijplaats is, en een plek wil bieden voor iedereen die bereid is om naar zichzelf te kijken, écht contact wil maken en de eigen potentie voluit wil leren leven. En daar is niets aan gelogen. Op een sfeervolle plek grenzend aan het Catherijne Convent leren we *de tekens verstaan*. We keren terug naar het systeem van herkomst, en onderzoeken wat we hebben meegekregen van onze ouders - en zij weer van hún ouders - en wat we doorgeven aan onze kinderen, en zo verder. Wat we onder meer leren is het bewustzijn van positie. Wat was jouw plek in het systeem van herkomst? Waar sta je? Hoe verhoud je jezelf tot de anderen in het systeem? En hoe pássend was jouw plek?

We leerden dat iedere positie in het systeem een bepaalde verantwoordelijkheid met zich meebrengt.

Of we ooit hadden gehoord van de vader- of de moeder-school. Op deze school heb je de positie van ouder te leren, met waarden als betrouwbaar zijn, vertrouwen geven, beschermen en doen wat díent.

De belangrijkste les op de zoon- of dochter-school is je toevertrouwen aan de ander, kwetsbaar zijn, hulp aanvaarden en gedragen worden.

En op de broer- of zus-school ontdek je de kracht van de solidariteit, gelijkwaardigheid, collegialiteit en vriendschap.

Met de training van Phoenix nog vers in het geheugen las ik de welbekende woorden van Johannes 15 en – bij wijze van experiment – besloot ik om dat verhaal te verkennen vanuit systemisch perspectief.

Om te beginnen hebben we de Vader, verbeeld als wijnbouwer. De positie van ouder in het systeem is hem van nature gegeven: Vader-met-een-hoofdletter, man en in de rol van wijnbouwer alle gereedschap in handen om te planten en te snoeien, desnoods wég snoeien. De ranken dat zijn wij. Kinderen van de Ene, en tegelijkertijd ook broeders en zusters van elkaar. En dan Jezus. Hij is verbeeld als de wijnstok. De positie van Jezus in het systeem puzzelt me. Jazeker, hij is Zoon van de Ene, en als wijnstok verbindt hij ons mensen met de Ene. En tegelijkertijd wordt hij in andere verhalen gepositioneerd als mens onder de mensen, gelijkwaardig als een broer of zus, en toch ook weer niet want *beeld en gelijkenis van Hem die leeft* zo zingen we met regelmaat. (Jezus moet zich bij tijd en wijle eenzaam hebben gevoeld, als mens gezonden, en toch niet gelijkwaardig aan ons mensen, júíst omdat hij gezonden was met een missie. Maar dat tussen haakjes)

In het verhaal van Johannes worden we als kinderen van God opgeroepen om ons toe te vertrouwen aan de Ene, Vader en Moeder. We worden opgeroepen de sturende hand van de Ene te accepteren, immers: iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij opdat hij meer vruchten draagt. En tegelijkertijd zijn we verbonden met de Ene door Jezus, de wijnstok. Deze verbinding voedt ons, met water, met inspiratie, met levenskracht. We worden uitgenodigd om op te gaan, méé te gaan in het grote plan van God van een vruchtbare wereld waar wij mensen als wijnranken naast elkaar en in elkaar gekronkeld kunnen leven. Waar plek is om te groeien en uit te groeien tot een tros druiven die wijn geeft om te delen. Het vraagt moed om bij te dragen aan de wereld van God, om voorrang te geven aan dat wat goed is voor de samenleving en steeds weer af te stemmen op ik-jij-en-wij.

En nou komt het moeilijkste: als kind van God erop vertrouwen dat de Ene haar positie van ouder in het systeem pakt. Dat ze doet wat je als (mensen)kind mag verwachten van een ouder, dat ze je geeft waar je zo naar verlangt, waar je op hoopt. Maar wat je nooit kunt éisen, zeker niet van de Ene.

Wat dat is? Als ik voor mezelf spreek dan verlang ik naar een Moeder, een Vader, een God, die me richt met waarden ten leven, die me ruimte geeft om mijn weg in het leven te zoeken, het vertrouwen geeft dat ik dat kan, zelf en samen met anderen, die me bijstuurt als dat nodig is, en me opvangt als ik val.

Naar welke Vader, Moeder, God verlang jij?

Lied: God is liefde (III-102)

Dienst van de tafel

Tafelgebed: Moge ons voor waar verschijnen (III-33)

Voorbeden: Kyriegebed (III-100)

Wij zoeken hier uw aangezicht,
God, houd uw oog op ons gericht:
Kyrie eleison

Wanneer het donker ons verrast
houd ons dan in uw goedheid vast:
Kyrie eleison

Verschijn ons als de dageraad,
Gij, zon die ons te wachten staat:
Kyrie eleison

Ene, in het midden van dit liedgebed willen we ook stil staan bij alles en ieder die ons nabij zijn en die uw kracht nodig hebben:
Kyrie eleison

Ontvlam in ons en vuur ons aan?
Getroost zullen wij verder gaan:
Amen. Halleluja!

Slot

Dit weekeinde is écht een feestelijk weekeinde! We vieren de Dag van de Arbeid, én we vieren de lente, met *Muguet de mai*. Het is je vergeven als je dat niet weet wat dat zijn – ik wist het ook niet:-). Zoekend naar de betekenis van 1 mei kwam ik het tegen. In Parijs is het de traditie dat je Lelietjes-van-Dalen geeft aan vrienden en vriendinnen als teken van waardering voor wie en wat ze voor jou betekenen. Een gebaar dat zó maar in het curriculum van de broer- en zus-school had kunnen zitten:-).

Lelietjes-van-Dalen, ik heb ze volop in de tuin. En ze groeien een beetje als de wijnranken van de druif: met wortels die zich verspreiden en steeds weer meer bloem geven.

Neem er een paar mee als je de kerk verlaat, en geef ze aan de mensen die je lief zijn, met een paar woorden van betekenis. Zo delen en vermenigvuldigen we de liefde met elkaar!

Zegen

Mogen wij als broeders en zusters zijn,
voor elkaar een zegen,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.

Mogen wij als broeders en zusters,
voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag,
als kinderen van de Ene,
vragen om haar zegen.

In de naam van de Vader, de Moeder, de Zoon en de Heilige Geest, amen.

Slot lied: Om warmte (III-101)

Wellicht herken je dit van vroeger:

- als kind heb je gezorgd voor jouw zieke vader of moeder
- je hebt als kind bemiddeld in strijd tussen ouders
- of je hebt de leegte opgevuld van een ontbrekende ouder
- of je had een ouder die er niet kon zijn voor je

Natuurlijk, de geschiedenis herhaalt zich, het was zoals het was, en zelden is het kwade wil, maar pàssend, nee, dat zijn deze posities niet.